

Gongur skjótt báðar vegir

Oddagrein

HÓAST føroyingar framvegis skylda nógvar pengar - uttanlandsskuldin er himmalhøg - so merkist hetta ikki sum nakar stórir trupulleiki og nakað, sum veruliga tyngir landsbúskapin ella fíggjálugu viðurskiptini hjá mongum av teimum her búgva. Hetta er í hvussu er tann myndin, ið fæst við at hyggja eftir virkseininum, sum er. Ella er hetta nú allur veruleikin kundi verið spurt?

HVUSSU og ikki so er tað ómøguligt at fáa íbúð í miðstaðarokinum. Tað er ómøguligt at fáa barnaansingarplass. Meðan vit áður tosaðu um arbeiðsloysi, so er nú torført at fáa stórv sett. Í ávisum bransjum eitt nú innan telduverðina tykist tað at vera torført at fáa fólk og fer hetta at vera ein stórir trupulleiki í næstu framtíð, nú alt Europa hungar eftir útbúnum teldufólki. Tendensurin er tann sami á øðrum økjum eisini. Meðan tað fyrri bert fæum árum síðani vóru hópur av umsóknum til stórv, so teljast hesar nú oftani á einari hond.

HETTA hendir um somu tíð sum stórir partur av fiskivinnum fer av landinum heldur enn at verða viðgjørdur her. Tvs. at virðisokingin av fiskinum kemur ikki okkum til góða. Hinvegin fáa skipini sjálvandi meira burtur úr. Samanumtikið kemur meira inn í skatti. Gongd er í

VIT hoyra um somu tíð, at skráðl er væntandi í okkara fiskivinnu. Enn hava vit so ikki fingið hetta váttað ella útgreinað. Hvat nú, um eitt slíkt skæld kemur? Verður so alt vent við aftur og vit fáa líkandi støðu sum fyrst í 90-unum? Hava vit fyrireikað okkum uppá eitt slíkt? Hava vit lagt upp fyri? Ella hvussu?

JÚ spurnartekini eru mong. Ein fær varhugan av, hvussu stutt tað í veruleikanum er millum vælferð og kreppu í hesum landi, og spurningurin er um politikararnir og onnur í leiðandi stovrum í samfelagnum hava tikið hetta í nóg stórum álvara. Duga vit í heila tikið at brúka góðar tíðir til at fyrirbyggja verri tíðum?

TAÐ er líkasum, at um somu tíð sum vit siggja gull og grønar skógar fyri okkum í sambandi við eina komandi oljuvinnu, so siggja vit avgrundina fyri okkum á fiskivinnuokinum. Alt tykist so óvist. Hetta vísir bert, hvussu viðbrekið okkara samfelag er og er hetta eisini nakað, sum okkara politikarar eiga at taka við, nú tá tað verður lagt so hart út á sjálvstýrisleið. Eingin ivi er um, at flestu føroyingar vilja meira sjálvstýri og sjálvbjargni, men tað má ikki gamblast við okkara vælferð. Stig á sjálvstýrisleið mugu ikki verða tikið úr berari luft men byggja á tryggja grund. Tí má og skal hetta vera ein skipaður útviklingur, ið byggir á sunt vit og skil. Øll hava vit vísiónir og dreyrar. Og tað eru eisini m.a. hesi, sum eru katalysatorar fyri einumhvørjum útviklingi, sum aftur má byggja á sunt vit og skil.

ALFA og omega í øllum hesum er, at vit fáa ein meira fjøltáttaðan búskap ella sum tað verður tikið til, at vit fáa fleiri bein at standa á. Vit eru eitt ómetaliga ríkt land. Bera vit okkum rætt at og náttúran ikki er imóti okkum, kunnu vit livjarga okkum bara við fiskinum. Men nettup tí at hann kann vera svikafullur mugu vit eisini hava annað. Ferðavinna, tænastuvinna, smáidnaður og nú vónandi eisini ein oljuvinnu kunnu vera við til at tryggja okkum og okkara eftirkomarum eina framtíð. Men grundarlagið undir øllum hesum er eitt upplýst og vælútbúgvið fólk. Tí hevur útbúgving so ómetaliga nógva at siga. Tað hvílir tí stór ábyrgd á tí nýggja ættarliðnum av politikarum um at duga at troysta ressurnar rætt men eisini at menna hetta samfelagið í tráð við fólksins ynski og vilja. Nettup tí vit vita, hvussu skjótt tað kann ganga báðar vegir, eiga vit at leggja vælumbúgvaðar og fyrireikaðar langtíðarætlanir fyri hetta samfelag. Gongst væl mugu vit duga at handfara vælferðina, og tað kann gerast ein „trupulleiki“. Gongst illa, hava vit vónandi lært av fortíðini og lagt fyri uppfyri. Í báðum førum kann tað verða lættari sagt enn gjørt. Men tað er m.a. tað vit velja okkara politikarar til.

Sosialurin

Suðuroy illa umboðað í verðandi sjálvstýrissamgongu

Tað var hildið at vera skemt, tá Páll Vang býráðsformaður á Tvøroyri, umboðandi fólkalokkin, í blaðgrein í Sosialinum fyrri nakað síðani segði frá, at hann kundi verða stillari til tey komandi valini hjá Jóannes Eidesgaard.

Páll grundaði hetta við, og hetta var ikki skemt, men meint í rímasta álvara. Tað, sum Páll vildi siga við hesum, var í veruleikanum ein ávarðing til fólkalokkin.

Um teir í fólkalokkinum vildu vísa ein meira positivan vilja imóti Suðuroy, og ikki framhaldandi í Breckmansstíli føra ein persónligan ágang imóti sosialistunum, so vildi tað fáa avleiðingar fyri fólkalokkin.

Teir skiltu ikki ávarðingarnar frá Páll Vang, og avleiðingarnar hava teir nú: at hava loynifund við umboð fólksins í Vági, uttan at boða toppolitikkarinum á Tvøroyri frá, tað bótur ikki um trúvirði.

Nú hevur fólkalokkurin buktina og báðar endarnar í

verðandi samgongu og samært FF blaðnum verður sagt, at Annfinn Kallsberg er tann snildasti politikkarin á Løgtingi. Her er hann helst tikið av ræði.

Hetta við snildi løgmans fari eg lata fara í hesum føri, tí sum løgmaður hevur hann ikki sett spónin í greytin enn.

Persónliga meti eg Annfinn Kallsberg høgt.

Men eitt hava hann og flokkurin ikki skilt, at við valið av landsstýrismonnum, har møguleikin at taka umboð úr Suðuroy við, og harvið at fáa skrásett fólkalokkin sum ein politiskan flokk í Suðuroy, og harvið við politiskum snildi løgmans at forða sosialistunum at fáa meira politiska makt, her hava teir snávað.

Tað blivu Tórshavn og Klaksvík, sum nú skulu berjast um, hvør fær mest í sín part.

Um tað var so, at fólkalokkurin ikki vildi hava ein tvøramann í landsstýrið, í hesum føri Páll Vang bý-

ráðsformann, sum hevur verið landsstýrismaður og nú í nógva býráðsformaður á Tvøroyri, sum eftir tí politiska mynstrinum skuldi verið ógjørligt, um teir ikki vildu góðkent Páll Vang, so vildi tað verið og eru fleiri nøvn at vísa til. Men Páll var so hann, sum fekk flestu atkvøðurnar til býráðsvalið og til lögtingsvalið.

Her hevur lítið snildi verið brúkt, heldur persónlig áhugamál, har teir valdu síni landsstýrisumboð, úr

Tórshavn og úr Klaksvík. Í einum politiskum orðaskeftri er greitt, at vit hava ymiskar hugsanir um politisku mótstøðumenn okkara. Eg havi ført mína hugsan fram, mest grundað á tað framhaldandi slagorð fólkalokksins »Niður við sosialistunum«.

Mín vurduring av fólkalokksumboðum í Suðuroy er ikki persónlig men ein politisk meting. Tann persónliga metingin av fólkalokksumboðunum hevur fólkalokksleiðslan víst við valið av landsstýrisumboðunum.

Teir hava avhøvdað teir, sum umboða flokkinn í Suðuroy. Um vit skulu hava nakran møguleika imóti ágangi og niðurgerð, sum her er framd, so mugu her hjá okkum leggjast niður tær politisku forðingarnar og í felag mugu vit verja borg.

Tí eitt er greitt, Suðuroy er ein svarur blettur hjá verandi samgongu.

Sverre Midjord

Bretskur diplomatur í Tinganesi

Bretskur diplomatur í Tinganesi

Fyrirpartin í gjár vitjaði 1. skrivarin á bretsku sendistovuni í Keypmannahavn, Paul Nicolopulo í landsstýrinum. Har hitti hann landsstýrisfólkin, Høgni Hoydal, Eyðun Elttø og Helenu Dam á Neystabø. Paul Nicolopulo hevði heilsan til nýggja landsstýrið frá arbeiðsgevarum sínum, sum er nýggja Laborstjórnin í London. Hann sigur við Sosialin, at tað er vanligt stokka inn á gólvið, tá ein nýggja stjórn tekur við. Tað er so heldur einki loyndarmál, at bretar fegnir siggja ein enda á marknatrætuni við Føroyar. Sjálvur er Paul Nicolopulo limur í bretsku samráðingarnevndini. Tað hevur ikki eydnast okkum at fáa nakað at vita um, hvat varð tosað um í Tinganesi. Tað er annars Annfinn Kallsberg, løgmaður, sum umsitir uttanríkisráðgjafi eitt nú marknamálið. Hann var ikki stæddur í Tinganesi, tá bretsku umboðið vitjaði.

Høgni Hoydal, landsstýrismaður í sjálvstýrismálum hittir Paul Nicolopulo frá bretsku sendistovuni í Keypmannahavn